

633.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 6 października 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie komunalnego podatku od towarów, przywożonych drogami żelaznymi.

Na podstawie ustępu 1 art. 12 oraz art. 77 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 9 rozporządzenia II Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 317) w brzmieniu, nadanem mu rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 września 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 521), otrzymuje brzmienie następujące:

„Ustala się następujące normy podatku od towarów przywożonych drogami żelaznymi normalnotorowemi do miast, które przed dniem 1 lipca 1923 r. uzyskały zatwierdzenie statutów o poborze samostanownych podatków od towarów przywożonych lub wywożonych:

- I. a) dla gminy m. st. Warszawy podatek nie może przekroczyć kolejowej opłaty przewozowej za odległość 25 km;
- b) dla gmin miast: Łodzi, Lwowa i Krakowa podatek nie może przewyższać kolejowej opłaty przewozowej za odległość 15 km;
- c) dla pozostałych uprawnionych gmin miejskich podatek nie może przenosić kolejowej opłaty przewozowej za odległość 10 km.

W wypadku, gdy taryfy nie przewidują wyszczególnionej pod a) i b) stawki za odległość 25 i 15 km, podatek nie może przekroczyć dla gmin, wymienionych w tych punktach opłaty przewozowej za 20 względnie 10 km.

Przy przesyłkach jednostkowych zwyczajnych i pośpiesznych, za które opłata przewozowa oblicza się według sztuki, a nie według wagi, podatek dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich nie może przekroczyć:

- 1) za konie i bydło rogate rosłe — 2 zł od sztuki,
- 2) za inne zwierzęta — 50 gr od sztuki.

II. Podatek od towarów, przywożonych z odległości nie dalszej niż 50 km, dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich nie może przewyższać połowy kolejowej opłaty przewozowej za odległość 5 km. W wypadku, gdy taryfy nie przewidują stawki za taką odległość, maksymalny wymiar podatku nie może wynieść więcej, niż trzecią część opłaty przewozowej za odległość 10 km.

Nadto dla wymienionych w punkcie I pod poz. a) i b) gmin miejskich podatek od towarów, przywo-

żonych z odległości od 50 do 200 km, nie może przewyższać opłaty przewozowej za odległość 10 km.

III. Podatek od towarów, przywożonych w drobnych i wagonowych przesyłkach pośpiesznych, tudzież w drobnych przesyłkach zwyczajnych o wadze do 300 kg nie może przewyższać dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich połowy kolejowej opłaty przewozowej za odległość 5 km. W wypadku, gdy taryfy nie przewidują stawki za taką odległość, maksymalny wymiar podatku nie może wynieść więcej, niż trzecią część opłaty przewozowej za odległość 10 km.

IV. Od towarów, poniżej wymienionych, podatek dla wszystkich uprawnionych gmin miejskich nie może przewyższać połowy opłaty przewozowej za odległość 5 km względnie w wypadku, gdy taryfy nie przewidują stawki za taką odległość, trzeciej części opłaty przewozowej za odległość 10 km:

- 1) buraki cukrowe oraz wytloki buraczane, także suszone i melasowane;
- 2) cegły i dachówki wszelkiego rodzaju oraz masa kamienna;
- 3) cement mielony wszelkich nazw i klinkier cementowy;
- 4) drzewo i celuloza:
 - a) drzewo nieobrobione, przewożone do tartaków i budulec drzewny obrobiony, t. j. drzewo krajowe ciosane, strugane, tarte, łupane z wyjątkiem klepek i den beczkowych, także heblowane, fugowane, szpuntowane, obtoczone, rowkowane, profilowane, wcinane, falcowane, frezowane, dłutowane, świdrowane i t. p. plansony, wańczosy, krawędziaki, kantówka, bale, dyle, blanki, brusy, tymbry, murłaty, deski, tarcice, szalówki i fryzy, obładry, oszwary, okrajki, żerdzie i t. p.,
 - b) celuloza, masa drzewna, miazga drzewna, suche i mokre,
 - c) drzewo celulozowe, t. j. okorowane w okraglakach, szczapach i wałkach do 2,2 m długości, jak również odpadki tartaczne z drzewa świerkowego i jodłowego w trzaskach o jednakowej długości, złączonych w pęczki,
 - d) drzewo opałowe w szczapach, karpina, chróst, gałęzie i t. p.,
 - e) drzewo osikowe do wyrobu zapalek;
- 5) kamienie, minerały surowe i zgruba obrobione:
 - a) kamienie budowlane, marmury, alabastry budowlane, serpentyny, labradoryty i porfiry, jednak tylko surowe zgrubsza obtłuczone w kształcie bloków nieociosanych i nieopitowanych,
 - b) kamienie rodzime polne wszelkich nazw tudzież skały łamane, łupane, kruszone,
 - c) minerały surowe niepalone i niezmielone, jak kreda surowa w kawałkach nieoczyszczona, magnezyt naturalny, talk naturalny, spały, stroncjanit, celestyn, witerzyt, pagmatyn, baryt, kryolit, tinkal, boran, bora-

- cit, panderit, razorit, łupek, azbest w kawałkach, grafit łupek i złom grafitu, mika, naturalne sole kuchenne, przemysłowe i bydłecze i t. p.,
- d) piasek, żwir i gliny, także przesiane, mielone, płukane, szlamowane, wypalone, glina porcelanowa surowa i przysposobiona, kaolina, szlikier, piasek kwarcowy i t. p.,
- e) rudy, żuźle, popioły: żelazne siarkowe, manganowe, cynkowe, ołowiane, chromowe, miedziane, wypałki pirytowe, szlaki, muły, także mielone, młotowiny żelazne, walcowina i t. p.,
- f) siarka surowa oraz soda (kalcynowana, kaustyczna i krystaliczna), gdy sprowadzane są do celów fabrycznych,
- g) wapień, dolomit, palone i mielone wapno;
- 6) kwas siarkowy, kwas solny, sól Glauberska, także kwas siarkowy dymiący i odpadkowy z fabryk oraz rafinerji;
- 7) mięso i wnętrzności zwierzęce, świeże, mrożone i solone;
- 8) mleko i jego przetwory oraz nabiał:
- a) śmietana, śmietanka, serwatka, ser, masło, tudzież nabiał,
- b) jaja, także konserwowane;
- 9) nasiona i owoce oleiste, nierafinowane oleje roślinne, pokost;
- 10) nawozy naturalne i sztuczne, fosforyty i kości surowe:
- a) gips, margiel, popioły i wapno nawozowe, gnoj, kał, kompost, mierzwa, pozostałości wapienne po fabrykacji kleju, pudreta, śmiecie, wapno defekacyjne, szlasy wapienne, guano, wymiotki z rzeźni, zepsute mięso i ryby, krew suszona na nawóz, wszelkie odpadki z rzeźni przeznaczone na nawóz, kości surowe mielone także odtłuszczone, śrut i mąka kostna, węgiel kostny, rogi mielone, żuźle tomasa, superfosfaty mineralne i kostne, amoniakalne i potasowe, wszelkie sole potasowe, wszelkie saletry, azotan amonu, azotniak, wszelkie mieszanki nawozowe, amon wapieniakowy, chlorek amonowy na nawóz i t. p.,
- b) kości surowe, także mielone;
- 11) owoce i jagody krajowe;
- 12) papier oraz bibuła zwyczajne — z wyjątkiem wyrobów z papieru i bibuły;
- 13) pasza: zielona, świeża, suszona, kiszona, skoncentrowana, jak: plewy, koniczyna, trawa, siano, słoma, siewczka, kaczany, kolby, wytlóczyny, kuchy, mąka rybna, mięsna i t. p. melasa;
- 14) samochody i podwozia samochodowe seryjne nowe, nieużywane, osobowe i towarowe, prócz cykloetek, motocykli i samochodów luksusowych;
- 15) smoła i papa dachowa:
- a) smoła węglowa surowa i preparowana: z węgla kamiennego lub brunatnego, destylowa-
- na, preparowana, dachowa, do budowy dróg, do wyrobu tektur, dla stalowni z domieszką wody (emulsja),
- b) papa dachowa także asfaltowana, smołowana, posypana piaskiem;
- 16) surowce włókiennicze roślinne i zwierzęce, wszelkie przędze oraz tkaniny:
- a) konopie i len także międlone i czesane, pakuty i paździerze oraz odpadki konopne i lniane, juta i odpadki, afrykańskie włókno roślinne, włókna kokosowe, abaka, adansonja, agawa, aloes, bombaj, heneken, istelinters, madras, manila, maurylan, konopie nowozelandzkie, palmyra, piassawa, ramie, rhea, suam, sisal, sun, szehen, tampico, trawa chińska, wschodnio-indyjskie konopie, bawełna surowa, sztuczna, odpadki, końce, wyczeski oraz wszelkie pozostałości przeróbki bawełny, wszelkie rodzaje wełny i jej odpadki, szlam wełniany, sierście wszelkiego rodzaju zwierząt także bielone, barwione, włosień koński, także sortowany, szczecina, także sortowana, odpadki włosia, jedwab naturalny i sztuczny, kokony jedwabników i odpadki,
- b) przędze wszelkie,
- c) skóry wszelkiego rodzaju: surowe, wyprawiane, garbowane, oraz szpałty skórzane, obrzynki, oddzierki, odpadki, skrawki,
- d) szmaty, także karbonizowane, skrawki, stare sicci, liny i powrozy z wszelkiego rodzaju materiału,
- e) tkaniny wszelkie — z wyjątkiem tiuli, firanek, haftów, koronek, tkanin szmuklerskich i jedwabnych prawdziwych oraz z wyjątkiem odzieży gotowej, lecz także tkaniny impregnowane i materiały dziane, nasyczone, z nitkami gumowymi, linoleum, cerata;
- 17) szkło tłuczone, także mielone, bryły, skrupy, obrzynki szyb, odłamki, tłuczki;
- 18) warzywa i jarzyny;
- 19) zboże w ziarnie, poślad i otręby zbożowe, mąka zbożowa, pieczywo:
- a) groch, także polerowany i łuskany, gryka, jęczmień, kukurydza, owies, peluszką, proso, pszenica, ryż łuszczony lub niełuszczony, także polerowany, szlifowany, matowy, łamany, żyto i t. p.,
- b) kasze i mąki zbożowe: grysy, kasze, jagły, krupy, pęczaki, płatki, śruty oraz otręby zbożowe i ryżowe,
- c) pieczywo bez cukru;
- 20) ziemniaki świeże;
- 21) zwierzęta domowe i ptactwo, o ile nie podpadają pod przepisy punktu I;
- 22) żelazo, surówka, stal:
- a) produkty wielkich pieców, stalowni, walcowni i młotowni: surówka żelazna, żeliwo w gęsiach, granulowane, stopy żelazne, ferrosilicium, ferromangan, żelazo gąbczaste, stal

i żelazo zlewne w blokach surowych, stal okrągła do wyrobu rur, bloki podwaicowane, kęsy, rygle o wszelkich kształtach, sztrypsy do wyrobu rur, bloki kute, żelazo i stal sztabowe i fasonowe, także wałcowane lub ciągnięte o wszelkich kształtach, kute w sztabach i prętach, taśmowe, okienne, kwadratowe, okrągłe, prętowe, profilowe, żłobkowe, kątowe, także pokryte cyną, cynkiem lub miedzią, blachy i płyty żelazne i stalowe wszelkiego rodzaju i grubości, także pokryte innymi metalami, dziurowane, fahiste, asfaltowane, smołowane lub farbowane, oraz blachy cynkowe,

- b) złom żelaza lub stali, odpadki żeliwne, żelazne, stalowe, okruchy, opiłki, obtaczki, wiórki, masa żelazna i stalowa w proszku, stary przerdzewiały drut, stare wyroby żelazne połamane, rozbite, wybrakowane, części przedmiotów żelaznych niezdatne do naprawy i bezpośredniego użytku, stare belki i podkłady oraz szyny, stare połamane kotły — wszystko przeznaczone lub gromadzone do przetopienia, złom cynku, miedzi, mosiądzu, brązu, niklu i innych metali nie-szlachetnych.

V. Przez kolejową opłatę przewozową, służącą za podstawę do wymiaru podatku, należy rozumieć jedynie ustaloną według taryf kolejowych normalnych lub wyjątkowych opłatę za przewóz wraz z opłatą stacyjną, wliczoną do opłaty przewozowej z wyłączeniem zatem wszelkich innych opłat oraz dopłat, przewidzianych w obowiązujących w Polsce taryfach towarowych kolei żelaznych. W szczególności nie stwarzają podstaw do zwiększonego wymiaru podatku opłaty i dopłaty kolejowe, przewidziane za przewóz w wagonach krytych, za lekkość i przestrzeunność towarów, za użycie wagonów specjalnych, za dostarczenie przyborów i środków ochronnych, za wszelkie czynności dodatkowe kolei, za przewozy w obrębie tej samej stacji taryfowej, za nadanie przesyłki pospiesznej na pociągi pasażerskie, za niezgodną z rzeczywistością deklarację towaru oraz inne opłaty i dopłaty poza pierwotną i niepowiększoną stawką przewozową.

W wypadku, gdy przesyłka przyszła z odległości mniejszej niż 100 km należy podatek obliczyć z zastosowaniem początkowej stawki ogólnej kolejowej taryfy wyjątkowej, ustanowionej dla przewozów z tej przestrzeni, jednakże tylko wówczas, gdy taryfa ta była stosowana do obliczenia kolejowej należności przewozowej.

Podatkowi od towarów przywożonych nie podlegają towary, przywożone w przesyłkach ekspresowych, bagażowych i pocztowych tudzież opakowanie i próżne naczynia zwrotne, rzeczy przesiedlenia, przesyłki niewykupione przez odbiorców i zwracane zpowrotem na stację nadawczą za tym samym listem przewozowym, wreszcie towary, przewożone „transito”.

Za towary, przewożone „transito”, uważać należy:

- 1) towary przechodzące przez stację kolejową, położoną w obrębie miasta w przesyłkach

skierowanych do innych stacji przeznaczenia, leżących poza obrębem miasta i oznaczonych w listach przewozowych,

- 2) towary, przychodzące w przesyłkach kolejowych do stacji, leżącej w obrębie miasta, jako do stacji przeładunku lub stacji przeznaczenia, lecz następnie, z wykorzystaniem składu, lub bez wykorzystania go, odsyłane koleją do innych stacji, leżących poza obrębem miasta, bądź bezpośrednio z tej samej stacji drogą kolejową, bądź pośrednio — drogą kołową do innej stacji, leżącej w obrębie miasta, a stąd drogą kolejową. Przytem od takich towarów uprawnione gminy mogą pobierać podatek, o ile list przewozowy przesyłki tych towarów został na stacji przybycia wykupiony, a towar nie został bezzwłocznie na tej stacji nadany ponownie, lecz został wyładowany i oddany na skład kolejowy lub prywatny albo wywieziony do miasta. Pobraną w ten sposób sumę podatku należy jednak zwrócić w całości lub w części po przedłożeniu w okresie miesięcznym przez odbiorcę pierwotnej przesyłki dowodów, iż towary w tej samej postaci, w całości lub w części nadane zostały ponownie na jednej ze stacji, położonych w obrębie miasta, do innych stacji, położonych poza obrębem miasta,
- 3) towary, przybywające na stację, położoną w obrębie miasta, w przesyłkach, skierowanych względnie przeekspedjowanych i przeładowywanych niezwłocznie, z przeznaczeniem na bocznicę kolejową, do punktów odbiorczych, położonych na tych bocznicach poza obrębem miasta. Natomiast za przywożone drogami żelaznymi i podlegające opodatkowaniu na rzecz uprawnionego do poboru podatku miasta uważać należy towary, sprowadzone kolejami żelaznymi do sąsiednich stacji kolejowych, a stamtąd bocznicami kolejowymi dowożone na teren miasta.

Prawo poboru podatku od towarów, przywożonych drogami żelaznymi wąskotorowymi (dojazdowymi), utrzymane zostaje nadal tylko dla tych gmin miejskich, które korzystały z niego w roku budżetowym 1929/30, a nie są położone przy linii kolejowej normalnotorowej. Gminy te nadal mogą pobierać podatek w sumach ryczałtowych, nie przenoszących

a) od przesyłki drobnej: do 200 kg — 0,30 zł, od 200 kg do 1 tonny — 0,50 zł i od 1—3 tonn — 1 zł, b) od przesyłki wagonowej 3—5 tonnowej — 2 zł, a powyżej 5 tonn — 3 zł od każdego wagonu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1930 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Stawoj Składkowski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*